

ЕДИНСТВО

„EDINSTVO“

НЕЗАВИСИМЪ ЕЖЕДНЕВНИКЪ
COTIDIAN INDEPENDENT

РЕДАКЦИЯ И АДМИНИСТРАЦИЯ:
ул. „Принц. Иляна“ № 1

ОТГОВОРЕНЪ РЕДАКТОРЪ
АТАНАСЪ ЦВѢТКОВЪ

Реклами по споразумение

Гражданино, внимавай!

Хидрата отново надига глава.
НИМАЩЕ СЕ ВЪЗВРАЩА МИНАЛОТО?

Колчемъ сме предъ избори за нови настоятели на Б. К. О., известни тъмни елементи, които при всѣка проява на добруджанскитѣ българи през годината стоятъ настрана и даже враждебно се отнасятъ, защото се разваляло блаженото имъ спокойствие — надигатъ глава.

Тия хорица започватъ да се чувстватъ не само добри българи, но нѣщо повече; ставатъ изразители на програми — тѣ, които сж се научили само да шушукатъ, започватъ да говорятъ, и за чудо голѣмо, свикватъ даже събрания изъ кръчмитѣ.

Предъ пълнитѣ съ вино чаши, добродушнитѣ граждани ги слушатъ, сучатъ мустакъ и се поусмихватъ. Тѣ взематъ куражъ и въ липса на обвиняемитѣ, предъ които не смѣятъ дума да обелятъ, произнасятъ най-остри филипки, изговарятъ най-гнѣсни гадости, петнятъ и калятъ, но само задъ гърба.

Манифести и вестници.

Шепа хора сме, имаме общи интереси, които сж надъ обикновенитѣ партийни различия, жизненъ дългъ ни се налага да сме яко организирано малцинство, съ смѣло и енергично централно тѣло, да имаме добре уредена преса, по селата наши училища и черкви, да имаме не експлоататорски, а български финансовъ институтъ, съ една дума, да бждемъ едно тѣло и единъ духъ; но за жалостъ, тъкмо гореупомѣнатата тъмна пасмина хора, тъкмо въ най-критическия моментъ (когато се намѣрваме, купуватъ нѣкоя съвестъ и почватъ вестникъ, за да се борятъ и да унищожатъ, кого мислите — напирмѣръ в-къ „Единство“.

Ние предъ тежкитѣ трудности едва кретаеме. Имаме страшни зложелатели, които дебнатъ всѣки мигъ, за да ни погълнатъ и вмѣсто да дойдатъ да ни подкрепятъ и насърчатъ, тѣ ни пречатъ и спъватъ.

Това престъпно отнасяние съ насъ, въ миналото остро се порица отъ цѣлокупния добруджански народъ. Народа имъ затули устата, тѣ се присвиха въ миша дупка.

Но близкото минало въ своя черенъ ликъ отново се явява на сцената.

Отново хидрата надига глава и се готви да започне вестникъ и да вади манифести. За благото на добруджанския народъ ли мислите! — Не! — За възкресяването на единъ гнилъ принципъ, който добришкото гражданство помисли, че за винаги погребана.

Мислятъ си, че титлитѣ и постовѣтѣ, които заематъ сж достатъчно основание за разхищението на обществената пара, че времето ще донесе забора на всичко.

Жалко се мамятъ!

Граждани бъдете трезви

Утре сте повикани да изберете управителенъ и контроленъ съветъ на Б. К. О.

Налага ви се дългъ да изберете доказани абсолютно честни граждани.

Нѣма нужда отъ много учени хора.

Въ всички времена българския еснафъ е билъ най-здравата опора на племето ни.

Нека влезатъ най-вече умѣрени и безпристрастни хора.

Нека да влѣзатъ хора безъ поети ангажamenti предъ политическия парти.

Нека се знае, че и за усвоената пара, не само смѣтка ще се дири, но и възмездие ще се иска.

Ще се намѣри кой да го иска.

Отъ гражданитѣ, които ще влѣзатъ въ ръководното тѣло на Б. К. О. ние искаме само жертви.

Ако нѣкой мисли, че може да извлѣча облаги, тѣй както нѣкои до сега се ползваха съ облагитѣ на три заплати, — напирмѣръ горчиво се мамятъ.

Ние ще бждемъ строгия бичъ, който безмилостно и непрекъснато ще бди!

Внимавайте използвачи!

Да бждемъ на чисто — сме дълбоко убедени, че утре добричското българско гражданство достойно ще изпълни повелителния си дългъ.

Трѣбватъ ни най-честнитѣ най-благоразумнитѣ и най-добритѣ граждани.

Утре тѣ ще бждатъ посочени.

Чети и разпространявай в-къ
„Единство“

Черковниятъ ни въпросъ

Смѣшно е да кажемъ, че въ турско време въ селата и градоветѣ ни е имало български свещеници, а днесъ, въ времето на цивилизацията, свободата и демократичността почти нѣмаме такива, които да провѣдватъ словото божие на разбранъ езикъ. Казваме почти нѣмаме, защото българскитѣ свещеници въ южна Добруджа сж на изчезване: въ Балчикъ, Каварна и Гяуръ-Суйчукъ, кждето имаше по двама български свещеници, днесъ нѣма нито единъ.

Въ селата — тѣ отдавна отстѣпиха своето мѣсто на ромънски свещеници, които проповѣдватъ и учатъ на неразбранъ езикъ на богомолцитѣ, които не разбиратъ нищо.

СВЩЕНИЦИТЕ ВЪ БЕСАРАБИЯ

Тукъ трѣбва да отбележимъ единъ идентиченъ случай станалъ напоследъкъ въ Бесарабия (Кишеневъ), за да теглимъ заключението, какво, православнитѣ славянски свещеници сж подложени подъ единъ изключителенъ режимъ. Въ руската миноритарна черква отъ Кишеневъ, свещеникътъ Поляковъ билъ прикананъ цѣли 20 часа отъ агентитѣ на полицията, до като свърши божествената служба и задигнатъ на насилствено мѣстожителство въ другъ градъ, защото не спазвалъ нарежданията на новия календаръ.

Столичнитѣ вестници коментирайки този интересенъ случай, даватъ следния повикъ, който се носи отъ цѣла Бесарабия: „Защо затваряте нашитѣ черкви? Затваряйтѣ си нагогитѣ, бабичкитѣ темпли, адвентисткитѣ и католишкитѣ!“

БЪЛГАРСКА ЧЕРКВА И БЪЛГ. СВЕЩЕНИЦИ ВЪ Ю ДОБРУДЖА

Ако правителството — пишатъ столичнитѣ вестници — не изпълни дългътъ си, Бесарабия въ скоро време ще бжде плячка на разнитѣ вѣроизповѣдни течения, които и безъ това заплашватъ православната черква.

Вземайки поводъ отъ горното трѣбва да отбележимъ че и тукъ въ Добруджа, срѣдъ българското вѣроуеще население — обезправено отъ Св. Синодъ — има едно течение за присѣдиняване къмъ униатитѣ, които иматъ и даватъ най-широки права и свободи на своето паство. И това течение не е продиктувано отъ други обстоятелства, освенъ отъ това, че мѣстното компактно население отъ български произходъ, което се радвало на свои свещеници, които сж проповѣждали словото божие на тѣхенъ езикъ, е лишено отъ най-свѣтото: то иска да се моли Богу на своя матеренъ езикъ, иска да чуе божие слово на свой езикъ.

Така погледнатъ черковния ни въпросъ, действително вдѣхва голѣма опасностъ, както съ право коментиратъ и столичнитѣ вестници.

„МИЛИОНЕРЪТЪ“

Комедия въ 4 действия отъ Йорданъ Йовковъ,
на добришната сцена.

На 13 т. м. вечерта, въ кинотеатъръ „Сплендидъ“ любителската театрална трупа при Б. К. О. представи комедията „Милионерътъ“.

„Милионерътъ“ е първата българска пиеса изнесена на нашата сцена. Едва сега изпъкна очебиющата разлика въ изгратата на любителитѣ на театралното искусство съ тая отъ миналата имъ театрална дейностъ, когато на сцената се поставяха чужди пиеси, въ чиито духъ и игра наитѣ млади любители, колкото и голѣми старания влагаха, неможеха да вникнатъ, преживяватъ, за да дадатъ щогоде сносно представление. Въ тѣхната игра, тогава, имаше една пресилена претвореностъ, фалшивостъ, дори

смѣшностъ въ излишнитѣ жестиккулации. Чужди бѣха отъ дадената пиеса и пиесата бѣ чужда за тѣхъ. Трѣбваше да дойде на сцената „Милионерътъ“, за да се убедимъ, че разполагаме съ действително добри любители, които могатъ отлично да изпъкнатъ на сцената като истински артисти.

Никоя друга пиеса не е изнесена съ такъвъ успѣхъ въ Добричъ какъвто има „Милионерътъ“. Може би, това се дълже на мѣстния характеръ на пиесата, чиито сюжетъ изхожда изключително отъ нашия животъ на недалечното минало, но именно, тукъ проблесва цѣлата сила на любителя, който пресъздаде така поразяюще типътъ на

добруджанеца — своя битовъ типъ. Да пресъздадешъ битовата черта на своя народъ, да бждешъ вникнатъ въ деталитѣ на неговитѣ намѣрения и прояви въ семейния и общественъ животъ — това значи добре да познавашъ срѣдата, кждето си живѣлъ и живѣешъ.

МАРЛАРСКИ, въ лицето на г. САВА ЕНЕВЪ, бѣ представенъ като истински типъ добруджанецъ, богатъ съ всички положителни и отрицателни качества на ония тузове, добруджански чорбаджии, които милѣятъ за общественото, народното, общото, но които на никаква цена не се отдалечаватъ отъ своитѣ частни интереси и които подъ закрилата на „общото“ гледатъ да увеличатъ своитѣ материални облаги. Мегаломанията и а добруджанецътъ богаташъ е на лице; тѣ отстѣпва на примамната пѣсень на милионитѣ — достигаме до смѣшното въ подема къмъ общественитѣ работи. Г-нъ Сава

Отново механеджийскитѣ събраници започнаха: Гузния и съ дявола се съюзява.

Но да се внимава: на лжжата краката сж кжси, а плиткитѣ хищрувания и византийщини скоро се демаскирайтѣ.

Да се предстани съ кощунството около Б. К. О.

Зорба

Второ

Събранието се откри пакъ въ единъ първоразреденъ локалъ, но въ другъ. Трѣбва да се знае, че обмислителнитѣ събрания се водятъ по новия календаръ и ходятъ като великенскитѣ празници. Та, събранието се откри съ единъ лафъ безъ помощта на вътрешни подбуждателни, насърчителни и отоплителни подбуждения, за това и трая много малко. Докато се наежатъ и отворятъ уста ораторитѣ, събранието се закри, т. е. отложи се за друга вечеръ.

Тукъ, този пакъ присѣдстваваха и двамата нераздѣлни приятели отъ подлистника на миналия брой, Илия и Атанасъ, и още единъ тѣхенъ приятелъ на име Харалампи, който сжщо, както Илия се обръщашъ на караконжолъ, той пакъ се обръщашъ на вампиръ, защото той билъ роденъ презъ мартъ на срѣда. И тѣзи трима приятели, като видѣли че на земята берекетъ нѣма и съ събрания нищо не става, решиха да идадъ при дѣдо Господъ. Илия се обръна на караконжолъ, Харалампи на вампиръ, хванали за ржце и крака нещастния Атанасъ и хайде къмъ тъмнитѣ небеса.

Пристигнали благополучно. Дѣдо Господъ тамъ сѣрбалъ състрешения си айранъ.

— Отче — реклъ Атанасъ — тѣзи хора ме докараха при Тебе, за да ги благословишъ да станатъ председатели на Б. К. О.

Харалампи веднага посмушка въ Атанаса, но Атанасъ като наивенъ и глупавъ добави:

— Ето, Отче, пакъ ме мушка! Председателъ иска да става, а пакъ крие. Тѣй действува и въ общественитѣ работи. Ако ти отърва, благослови го.

Когато дѣдо Господъ се обръна въ Харалампи вече държалъ речъ въ една кръчма и се тупалъ по гърдитѣ, че билъ благословенъ и миропоманъ башъ за председателъ на Б. К. О.

ПО ГИВЕЛНИЯ ПЪТЪ НА НАШЕТО СЕЛО

До скоро понятието за економическото благосъстояние на южна Добруджа се свързваше с понятието за богатство. И сръб ржководител мѣстни кръгове преобладаващият настроение към това съблазнително превъзходство на Четиригълника, а особено въ Калиакренския окръгъ. И наистина, известни признаци за добрия стопански развой въ нашия край съществуват. Окъ Калиакренски окръгъ ежегодно се изнасят стотина вагони житни храни на стойност по-вече от един милиардъ лей. Освен брашна, животни и тѣхнитъ произведения. Въ единъ сравнително късъ периодъ отъ 5—6 години въ Добричъ изникна индустриални предприятия отъ голѣми мащаби; търговията импонираше съ трескавия развой на оброта си и самия градъ съ своето оживление правеше впечатлени на голѣми економически центъръ. Въ сѣщото време възникнаха нови банки, а старитъ удесогориха своитъ основни капиталы.

Но дойде 1929 година, последната отъ текущата и всичко сръб. Като подъ замаха на магически жезълъ, събориха се куминитъ на токущо построенитъ фабрики: при зѣшитъ врата на опразненитъ магазини прозираше замиращата търговия; банцитъ затвориха своитъ гишета и почнаха да се занимаватъ само съ езекутиране. Економическия животъ заспа летаргически сънъ и всички се умарлушиха въ кафенетата.

Причинитъ?

Всѣки ги търси въ безплодната година и низкитъ цени. До нѣжде това е вѣрно. Обаче само тѣзи две обстоятелства не оправдаватъ изключителния банкрутъ на „богатия кр.й“. Причинитъ се криятъ другаде — други печални обстоятелства, съществуватъ и съществуватъ въ нашия край — предъ които, както изглежда, всички си затварятъ очитъ — но тѣ сж които съсипаха економическия този край.

Основата на стопанския животъ въ нашия край е земеделието, следователно то трѣбва да бѣде неговъ ржководенъ критерий. Това обаче не е било. Благодарение на войнитъ, които отнеха инвентара на земедѣлца и изчерпаха финансовитъ му резерви, благодарение на проявената, както на всѣкѣ, и тука несолидарностъ, земедѣлца въ Ю. Добруджа не съумѣ да използва благоприятнитъ години на земедѣлието, за да заеме своето естествено мѣсто на държател

на економическата мощъ, а стана мостъ на елементи извън него, които съумѣха да запазятъ за себе си богатата на земята. Земедѣлецътъ биеше тѣпанана, а другъ обираше парсата.

Изключителното положение въ нашия край изнесе изключителни факти, които усилиха отровата.

Съблазнени отъ богатствата на Ю. Добруджа хиляди чужденци нахлуха и подкрепени отъ властѣта, възползвани отъ суматохата, сполучиха съ осждителни похвати и сръдства да извлекатъ частъ отъ материалнитъ блага на селянина. Законътъ за земитъ, декларирани и колониститъ иматъ своя дѣлъ въ економическата разруха на земедѣлца. Нерационалното и безразборно въвеждане на машинитъ ома-ломощиха неговитъ резерви.

Само въ три последователни години сж пласирани въ Калиакренски окръгъ земедѣлски машини и части за 600 милиона лей.

Отъ друга страна въ нашия край се е настанило по „турски“ посръдничеството. Мѣстнитъ комиссионери не обезпоявани отъ никакви обществени ограничения и отговорности, възползвани отъ невъзможността на земедѣлца да контролира пазаритъ, диктуваха ценитъ и отнимаха реалнитъ печалби на земедѣлскитъ произведения. Ала най голѣма роль въ изтощението на земедѣлното и следователно въ разстройството на стопанския животъ, изигра кредита. Ние твърдимъ, че никѣде на земното кълбо не се е проявилъ въ толкова извратенъ видъ кредитъ, кактовъ Четиригълника. Последнитъ десетъ години сж пълни съ отвратителни факти, които обрисуватъ системата на най грубо изнасилване на нуждата отъ парични сръдства. Тукъ кредитътъ не се прояви само съ своитъ високи лихви, комисии и предварителни одрѣжки, но неговото унищожително въздействие се крие въ упражняванитъ „доброволни“ договори, които съ своитъ безбройни различни клаузи представяха на кредитора всички права да разполага съ труда и имота, а даже и съ свободата на длѣжника.

Горнитъ отрицателни фактори действуха презъ най-благоприятното петолѣтие 1924—1928 години и изсмукаха почти всички жизнени сокове на земедѣлието. Така, ние сме изправени предъ банкрута на селото. Три четвърти отъ обработваемата площъ стои не-

разработена. Надъ четири пети отъ всички земедѣлски стопанства тежатъ дългове неизплатими по нормаленъ пѣтъ съ общъ сръденъ лихвенъ процентъ отъ 35%. Една четвъртъ отъ земитъ въ Калиакренски окръгъ е ипотекрана безъ абсолютно никаква надежда да се освободятъ отъ ипотеката. Нарѣдко, много нарѣдко да има селянинъ който да не е съгласенъ да продаде земята си и съ 700 лей декара! Всѣки се стреми съзнателно, или несъзнателно да се освободи отъ земята, която го прави робъ и да бѣга безъ пѣтъ и въ неизвѣстностъ, но само да не бѣде тамъ а кѣдето ще другаде!

Г. Валентиновъ

ОКОЛО СТРОЕЖА НА КОЛОНИСТКИТЪ ЖИЛИЩА

Главниятъ директоръ на О. Н. А. С. (колониизирането) г-нъ Лупу Костаки е напустналъ столицата на пѣтъ за Кадрилатера, за да инспектира работитъ по строежа на колониисткитъ жилища, построени презъ настоящата есенъ.

Г-нъ Лупу Костаки за четвъртъкъ следваше да инспектира новитъ постройки въ Калиакренския окръгъ а за вчера и днесъ — тия отъ Дуросторския окръгъ.

По тоя случай необходимо е да припомнимъ странния фактъ, че тамъ кѣдето има доизкарани кѣщи, колонииститъ не желаятъ да се настаниятъ въ тѣхъ, а продължаватъ да живѣятъ въ чуждитъ кѣщи. Това обстоятелство отне и последната надежда на мѣстния жителъ, че въ дома му сж настанени привременно колонисти.

Г-нъ А. Костаки, именно, на това трѣбва да обърне внимание днесъ, защото нѣма смисълъ пласирани милиони вече, когато иматъ кѣщи, не искатъ да се мѣстятъ отъ кѣшитъ на мѣстнитъ жители, които понасятъ толкова неприятности и мизерии.

Чети в-къ

„ЕДИНСТВО“

ЗЕМЕДѢЛЦИТЪ

предъ явенъ банкрутъ

Министерството на земеделието, въз основа на събранитъ данни отъ всички окръзи за засетитъ земи презъ настоящата година, издало е едно комюнике съ подробно изчисление, въ което виждаме грамадната разлика отъ засѣтитъ земи, както въ сравнение съ миналото, така презъ последнитъ петъ години и последната настоящата година.

Отъ 1925 г. обработването на земедѣлскитъ култури е постоянно на спадане, докато настоящата година имаме вече единъ минимумъ, който говори твърде зле за нашето земедѣлие. Фактъ е, че земедѣлието нѣма никаква подкрепа и насърчение. Освенъ това има една друга причина, която още повече спѣва нормалното развитие на земедѣлието.

Тя е празната надежда, която още крепи донѣкѣде опропадения земедѣлецъ съ шумнитъ демонстрации изъ вестницитъ за откриването кредитъ, премахването лихвенитъ задѣлжения и облекчение на данѣнитъ облагания. За кредитъ, противъ лихварството и за намаление данѣнитъ въ полза на земедѣлцитъ има подготвени законопроекти, но до днесъ нито единия не е прокаранъ и нѣма никакъвъ изгледъ да бѣде прокаранъ. Тия належащи и отъ първо значение въпроси постоянно оставатъ на заденъ планъ вследствие изникващитъ ежедневно усложнения сръдъ политическия сръди, като по такъвъ начинъ нуждающиятъ се земедѣлецъ се оставя на произволъ, на явенъ банкрутъ.

СТУДЕНТСКИТЪ

безредия въ столицата

Безредията, предизвикани отъ студентитъ, наново се развиха въ столицата. Този пѣтъ отъ Букурещъ ни съобщаватъ, че била атакува съ камъни кѣщата на генералъ Мърдареску и биватъ счупени всички стѣкла, а самия генералъ билъ ударенъ когато спѣлъ на леглото си. Тоя скандаленъ случай е произвелъ общо негодувание.

Генералъ Мърдареску се представилъ въ градоначалството и заявилъ, че ако властѣта не може да обузда развитиелитъ се студенти и не може да запази живота и честа на гражданитъ, то самитъ граждани ще си взематъ необходимитъ мѣрки.

Арестувани били 18 студенти, По тоя случай ще бѣдатъ взети на военна служба всички ония студенти, които само сж записани въ университетитъ, а не следватъ, само за да бѣдатъ отложени отъ военна тегоба, защото се опасало, че по-голѣмата частъ отъ буйствуващи студенти тѣ се числятъ къмъ последнитъ. Предъ видъ на горния скандалъ властитъ сж взели необходимитъ мѣрки, които ще бѣдатъ приложени съ всички строгости.

ВНИМАНИЕ!

Искате отъ всички манифактурни магазини прочутитъ английски хасета

ЖАВА
МАРКА

— БОИ БЕЗЪ ИТРИОЛЪ —

КОЛОРИТЪ ГАРАНТИРАНЪ

Всѣкакви вълнени и памучни бои отъ прочутата швейцарска фабрика — ще намѣрите само при:

Ив. Д. Смоковъ

ул. Прин. Мирчеа № 8
(до Пачевия ханъ)
ДОБРИЧЪ

Преподавамъ уроци

по пияно. Условия твърде приемливи.

Желауши да се огнесътъ на адресъ:

Г-жа Евантия Д-ръ Попеску
ул. „Ст. Челъ Морѣ“ № 14

(до Търговското училище)
гр. Добричъ

652 4—1

Еневъ бѣ незаменимъ въ ролята си.

МАСЛАРСКА, жена на Масларски — Г-ЖА МАРИИКА ЩЕРЕВА, една отъ най-старитъ и предани любители на нашето театрално изкуство. Г-жа Щерева, която безсѣмнено има всички артистични заложби, представи рѣдката типичност на ония добруджанки, които водятъ за носа своитъ бездейни мъже и дирижиратъ оплетенитъ имъ работи до като ги изправятъ въ бездѣнна улица. Тя заповѣда, повелява, решава, съ една дума, тя е „мъжка Драгана“ както самъ авторъ я характеризира; тя е виновна но обвинява.

КОКИЧКОВЪ — г. МИТЮ ПАВЛОВЪ, попадна въ ролята си дотолкова, доколкото успѣватъ въ живота ония добруджанци, които мислено живѣятъ въ Калифорния, а ходятъ съ скжсани панталони. Той веднага нанесе плана на една фабрика и се отърси отъ влиянието на „политическитъ обещания“. Нему

стигаше една дума на обещания, за да парадиратъ на лѣво и дѣсно съ своитъ хвалби. Г-нъ Павловъ игра добре и възбуди общъ смѣхъ.

Г-ЖА ФЪРГОВА — БОНКА И. ПОПОВА. Рѣдко добричени сж имали щастieto да се налюбуватъ на такава свободна непридудена и естествена игра. Г-жа Б. И. Попова още отъ първия моментъ завладѣ публиката, която така щедро я обсипа съ искрени и бурни ржкоплескания. Представяща типътъ на махленска клоуарка, съ венчехваления за своята дѣщеря, отричания и шушукания — тя плени и остави дълбоки впечатления на всички присъствуващи.

Д-РЪ КОНДОВЪ — г. АТ. КАНДЪРОВЪ, макаръ първи пѣтъ да дебютира съ такава значителна роля игра доволно хубаво. Имаше моменти когато отлично попадеше въ ролята си. Игра свободно. Обещава много.

Г-ца ХРИСТИНА — г-ца НЕВЪНКА ВИЧЕВА, попадна добре

въ ролята си. Отдѣлнитъ моменти съумѣ да представи съ безподобна вещина и напълно охарактеризира типа на натрапничава стара мома. Изпѣкна като добра артистка и обещава много.

Г-ЦА ЕВГЕНИЯ — Г-ЦА МИНЧЕВА, Г-ЦА ФАНКА — Г-ЖА ЯНЕВА, ЛЮБЕНОВЪ КЯМИЛЕВ БУБЕВЪ ЧУНЧЕВЪ — г. ХАНДЖИЕВЪ, ЛАЗАРИНКА — Р. КЯМИЛЕВА, ФЪРГОВЪ — г. Сарафовъ — всички до единъ бѣха въ ролитъ си. На моменти тѣ изнесоха своитъ роли съ чудна удивителностъ. Не можемъ да не кажемъ, че имаше — на моменти — голѣми баласти но имаше и такива сполучливи сценки, щото за по-добро изпълнение и дума да не става.

Писателъ се постави на сцената отъ режисьора на трупата г. Ст. Ст. Градинаровъ.

Салонътъ бѣ препълненъ, който непрекъснато гърмѣше отъ възторжени акламации.

ЗР.

Инж. Д. Василевъ

ВОДОСНАБДЯВАНЕТО НА БЕЗВОДНИЯ ДЕЛИ ОРМАНЪ

ШУМЕНСКИ Окрѣгъ. (БЪЛГАРИЯ)

2. ГЕОГРАФИЧЕСКИ, ЕТНОГРАФИЧЕСКИ И ИКОНОМИЧЕСКИ БЕЛЕЖКИ ЗА ДЕЛИ ОРМАНА.

Дели-Ормана представлява най-източния и най-широкия дѣлъ на българската дунавска столова земя. Приблизителнитъ му граници сж. на северъ до височината Каракузъ (Силистренско), на изтокъ — до меридионалната линия прокарана между Добричъ и Куртбунаръ, на югъ — до севернитъ водораздѣлни линии на рѣка Бѣли-Ломъ и Провадийската рѣка и на западъ до с. Балбунаръ. Значителни отдѣли отъ него, включващи се въ бившитъ Тутраканска, Силистренска и Добричка околии, останаха въ предѣлитъ на Ромъния, а въ българска територия останаха само части отъ Новопазарско, Шуменско, Разградско и Русенско, т.

е. областта между границитъ съ Ромъния и желѣзопътната линия Русе — Каспичанъ. Северно отъ желѣзопътната станция Шайтанджикъ височината на Дели-Ормана. Това височината седловина е най-високата частъ отъ която завършва при Ахларско м. навишение — около 500 м. надморското равнище. Отъ тѣзи височини започва началото на много потоци, течащи въ всички посоки: на югъ и на югоизтокъ къмъ Провадийската рѣка, на западъ и североизтокъ къмъ Русенски Ломъ, падъ къмъ Русенски Ломъ, на северъ, изтокъ и североизтокъ къмъ многобройнитъ терни за Дели-Ормана. Пора-

МИНОРИТАРНО ДВИЖЕНИЕ

ЗА ПОЛОЖЕНИЕТО

на българското малцинство въ Южна Добруджа

Подъ това заглавие е поместено следното въ вестника „Presse Wochenschau“:

„Въ ромънският вестник „Адевръл“ и „Динияца“, бѣ дадена една телеграма отъ българският интелектуален центъръ въ Добричъ, въ която е повдигнатъ въпроса за амнистия надъ българските селяни, подали заявления до министерството за просвѣщение въз основа чл. 7 на ромънския законъ, който дава право да се отворятъ училища съ преподавателенъ езикъ матерния (български). И двата ромънски вестника представятъ това искане като законно, като се мислятъ да докажатъ невинността на селяните и оправдаватъ добричкия интелектуален центъръ, който пълно право биха били за оправдание ако описатъ въпроса до О. Н. Женева. Защото, когато българското население е отнесе за нищо до правителството, както е дотъга съ заявленията за училищата, тѣхната акция бива парализирана

отъ полицията. Въ такива случаи би било необходимо отъ страна на правителството да наложи нужните санкции на обвинениятъ полицей назоваемъ се Павловичъ.

Споредъ едно съобщение казва по-найтѣтъ вестника — българското население отъ Добруджа събира материалъ за да се отнесе въпроса до министра на народното просвѣщение. Ако и той не обърне нужното внимание шръбва и ще се обърне къмъ Обществото на Народиъ“

Сега редактора на почитаемиятъ „Presse Wochenschau“ като прочете възраженията на г-нъ м-ра на просвѣтата, които при прочитането на декларацията на г. сенатора Цонко Пенковъ, която се чувала само до носа му и се обадили гласове „не се чува“ г-нъ министъръ е отговорилъ „по добре да не се чува“, може да си представи какви мърки мисли да вземе г-нъ министъръ и какъ гледа на въпроса за българският училища.

Намаление дневнѣ на парламентаритѣ.

Букурещъ 19. Г-нъ Помпилиу Ионидеску, въ вторникъ, внесълъ е въ Камарата законо-проектъ, по парламентарна инициатива, за намаление дневнитѣ на парламентаритѣ на 800 лей.

20 Американски банки затворени.

Ню-Йоркъ 19. На 18 т. м. още три голѣми банки се затвориха.

Общото число на затворенитѣ банки презъ сѣщия день въ цѣла Америка възлиза на 20.

Смъртното наказание въ Русия.

Лондонъ 19. Вестникъ „Морнингъ Постъ“ съобщава отъ Рига, че съветското правителство взело решение да не дава гласностъ въ печата за смъртнитѣ наказания.

По тоя поводъ сѣщия вестникъ съобщава, че въ последно време въ Съветска Русия били предприети масови екзекуции на селяни, които не сѣ давали реклтата си.

ОБЯВЛЕНИЕ

Нуждающитѣ се отъ изкарване на документи, авторизации, вписане на заявления, поръчки и информации отъ какъвъ да е характеръ въ Букурещъ да се отнесатъ до Благои Узуновъ когото ще намѣрите въ редицата на Колю Ангеловъ (срещу бившата берария на Вангелъ)

Дава се подъ наемъ

ОТЪ 1 ЯНУАРИЙ 1931 г. ДЮГЕНЪ находящъ се на улица „Режеле Кароль“ № 7 срещу берария Из. Поповъ (бившъ Албертъ Митрани).

Споразумение:

Х. ГАНЧО Х. ДИМИТРОВЪ

(бившъ ханъ Джамадинъ)

165

5—5

На тия които кашлятъ, които хрататъ и на ония чийто бѣли дробове сѣ заразени

Починява имъ облекчение и бързо оздравяване, сиропътъ противъ кашлицата, оня който прави чудеса и сѣ приятенъ вкусъ

Това лекарство съдържа всички медикаменти съ сигурно действие разтворени въ единъ вкусенъ малцовъ сиропъ, Медикаментитѣ сѣ препоръчани отъ всички лекари на свѣта противъ тия болести. Когато се употребява редовно SIROMALT „СИРОМАЛТЪ“ хракитѣ се топятъ и се изхвърлятъ лесно. Хремата и кашлицата изчезватъ, желанието за ядене се възвръща. Лицето се освежава и силитѣ се повръщатъ.

Това полезно и ефтино лекарство се намира въ всички дрогерии и аптеки. 8—5

Д-ръ П. ГЕОРГИЕВЪ ЯВАНЕВЪ

Премѣсти медицинския си кабинетъ въ ул. „Думбрава Рошиѣ“

(подъ II мир. сѣдилище, ханъ Киро Атанасовъ) Прави химически анализи, микроскопически изследвания и пр.

629 ПРИЕМА БОЛНИ ЦѢЛИЯ ДЕНЪ. 10—4

Д-ръ СТ. ШОСКЮЛИЕВЪ

Приема болни отъ 9—12 и отъ 2—6 всѣки

день. ул. „Принчипеса Мария“ 74

(до горната църква)

642

10—2

А Л О! Агенция „Виса“ А Л О

Ул. „Принчипеле Фердинандъ“, 113 (до ханъ Балканъ)

Може да ви даде всѣкакви информации; посреднички продажби и покупки на имоти, мошій, гори, земи; аренда на ниви; здружавания отъ всѣкакъвъ видъ; търсене и даване подъ наемъ на стаи и апартаменти; предлагане и търсене на работа и служби; приема пълномощия отъ всѣкакъвъ видъ; доставяне на акти и пр.

Услуга бърза срещу скромно възнаграждение — тайна абсолютна запазена.

661

10—8

ПОСЛЕДЕНЪ ЧАСЪ

НОВА АМНИСТИЯ.

Букурещъ 19. Въпросътъ за една амнистия на ново сложенъ на дневенъ редъ срѣдъ политическитѣ ржгове. Както се знае бившиятъ министъръ на правосѣдието, още на времето, изтъквайки равни причини, бѣше се противопоставилъ решително за всѣка амнистия.

Днесъ презъ време на правителството Миронеску отново се проагитира за една широка амнистия, обаче споредъ сведенията получени отъ правителствени лица, министъръ председателя, г. Миронеску решително билъ отхвърлилъ всѣ-

Конференцията по обезоружаването

Прага 19. Г-нъ Бенешъ, въ речта си, държана въ конгреса на национал-социалисти, между другото е казалъ, че голѣмата интернационална конференция по обезоружаването щѣла да се състои по всѣка върлянтностъ презъ пролѣтѣта на 1932 г. Пessimистическата преса се съмнява много да не би тѣя конференция да се изпревари отъ една война.

ко едно предложение въ тѣя смисълъ.

тнитѣ гори, до толкова, до колкото сѣ запазени, не се стопанисватъ добре и сѣ повече недорасли. Тукъ преобладаватъ преимуществено джбѣтъ и букътъ.

Главното занятие на мѣстното население е земледѣлието. Обработватъ се почти всички земледѣлски култури; жито, ржжъ, царевича, овесъ, ечемикъ и пр. Твърде много се сѣе и тютюна, който отдавна представлява добъръ поминѣкъ за населението. Земята ообщо е добра, плодородна и винаги възнаграждава труда на населението. Хранитѣ се изнасятъ на близкитѣ желѣзопътни гари, гдето сѣ устроени житни борси.

Следъ земледѣлието, скотовѣдството е второто по редъ занятие на мѣстното население. Широкиятъ пастбища позволяватъ отглеждането на овцата. Едрия добитѣкъ е застъпенъ почти въ всѣко стопанство. Най-характерното, обаче, тукъ

е това, че почти всѣка къща отглежда коне, които служатъ за полска работа. Турцитѣ полагатъ особенни грижи при отглеждането на конетѣ и тъкмо поради това тукъ конската раса е сравнително най-добра.

Въ Дели-Орманъ не могатъ да се забележатъ почти никакви минерални богатства. Само въ предѣлитѣ на село Шумни-Бохчаларъ и Махмузлий се копае напоследѣкъ коалинтъ, но и той не е безукоризненъ въ качествено отношение.

Икономическата мощъ на Дели-Орманъ остава преимушественно въ земледѣлското производство. Последното, обаче, трѣбва да бѣде подтикнато въ своето развитие чрезъ създаване на добри условия за животъ на самото население. Безводието на този край е единъ факторъ, който спъва всѣко развитие на производителнитѣ сили и даже до-

карва често пѣти до отчаяние самото население. Този отрицателенъ факторъ трѣбва да бѣде унищоженъ, ако иска да се трѣгне по пътя на прогреса и културата.

Геологическото изучаване на тази областъ е извършвано вече отъ нѣколко видни геолози. Тукъ сѣ минавали Fr. Toula, Ferd. v. Hochstetter, обикалялъ е и Докторъ Л. Ванковъ. Презъ 1905 г. идва сѣ щщата задача и професора отъ Минната Академия въ Парижъ М. L. D. Lappau. Той ни дава проучванията си въ своята книга L'Hidrologie souterraine de la Dobrudja bulgare. Преди него е минавалъ професоръ Г. Н. Златарски и най-сетне презъ 1922 г. извършва своята обиколка и професоръ Д-ръ Г. Бончевъ, който излага своитѣ изследвания въ книгата си „Геологично-хидрологично изучаване на Дели-Орманъ въ свръзка съ водоснабдяването на безводнитѣ му кра-

ища“. Особенната ценностъ на изучаванията на професоръ Д-ръ Г. Бончевъ се състои въ това, че тѣ сѣ извършватъ въ свръзка за водоснабдяването на безводния Дели-Орманъ. Тѣкмо заради това тѣ представляватъ за насъ по-голѣмъ интересъ и въ по-нататѣшното си изложение ще използвамъ преди всичко тѣхъ.

Професоръ Бончевъ констатира, че разнообразия на гледъ и сложенъ по съставъ геологически строежъ на Дели-Орманъ е въ сѣщностъ твърде простъ. Той се състои отъ три геологически системи: кредна, терциерна и дилувиялна. Тукъ не смѣтаме най-новитѣ образувания изразени въ тънкия повърхностенъ слой съ дебелина около 60 см.

Дели-Орманъ нѣма насѣкжде еднакъвъ хидрологически образъ. Въ него има водоносни отдѣли, но и такива, които сѣ съвършено безводни.

ПИСМА ДО РЕДАКЦИЯТА

БАЙ ЦОНКО,

Браво! Прочетохъ въ в-къ „Единство“ декларацията ти, по поводъ Тронното слово и право да ти кажа поотлекна ми малко на душата, защото не можехъ и азъ да стоя отъ майтаплицитъ на бай Митя. Ти знаешъ за неговитъ подмѣтания съ дветъ — третъ комунистчета отъ нашето село, които срина барабаръ съ земята, а за тия съ мене — нищо не знаешъ, защото ми е било срамно да ти ги разправямъ. Знай, че по тази причина, до денъ днешенъ останахъ само азъ националъ църанистъ въ село — нали съмъ пусти кметъ? Ама отъ сега натакъ, като чухъ твойтъ сербезъ — сербезъ думи въ Сената може пакъ нѣкой да позабиколи и влезе въ кошарата, ама пустиа този бай Митю... его на, пакъ дрѣпна една сарпъ критика на тази декларация; хубави сж, казва, думитъ на бай ти Цонко ама мѣзатъ на ония на турчина депутатъ презъ време на Стамболова въ България: когато закривали „Капарата и следъ прочитането на Тронното слово отъ Стамболова турчинтъ депутатъ дигналъ ржката и казалъ: „Стамболовъ ефенди, бенимда ики лакърдѣмъ заръ“ и почналъ да разправя за единъ общъ дертъ на неговитъ сънародници отъ провинциалното градче, което той представявалъ. Позасмѣлъ се държавния мжжъ и казалъ: „Когато откриемъ пакъ Капарата, тогава ще ги кажемъ. Че и бай ти Цонко, мълча, мълча, повече отъ две години, па сега, когато днесъ, утре си отива и той и партия, и правителство, рекълъ да каже тия думи; хубави, много хубави думи, сербезъ думи, ама тѣ трѣбваше да бждатъ казани, ако не презъ есенъта на 1929 год., то поне презъ пролѣтъта на 1930 г., по поводъ излагањето на общото положение въ държавата, когато шефа на бай Цонко, Мариу, бѣ зачесанъ отъ всички миноритарни представители, защото не помена нищо въ Тронното слово за малцинствата? Тогава можеше да се надѣваме, че думитъ му щѣха да повлияятъ въ нѣщо на правителството, а не сега, когато то си стѣга багажа и е задърпано отъ всѣкжде, даже и отъ чисто ромѣйски национало църанистски групи, та се е сисало, какъ ще доискара последнитъ си седмици. Тогава трѣбваше да се кажатъ тѣзи думи, когато и закона за организацията за нова Добруджа не бѣ внесенъ още въ Камарата и не бѣха станали тия смѣшни негови видоизмѣнения. Виждате ли, селяни, какво е казалъ министра на народната просвѣта, г. Костакеску, когато по поводъ тая декларация се е случило следното, което съобщава полуофициоза, в-къ „Лупта“, брой № 2733 отъ 16 т. м.: „Его го и г. Пенковъ, който говори по поводъ Тронното слово отъ името на българското малцинство. Формулира оплакване противъ начина по който е третирано това население. Обаче говори тихо и не се май чува. Единъ сенаторъ вика: „По-силно!“ Други „Не се чува!“ Г-нъ Костакеску министра отъ банкитъ на болшинството гдето е, забелязва: „ПО ДОБРЕ ДА НЕ СЕ ЧУВА!“ Виждашъ ли бе, националъ църанисто, какво значение иматъ правдивитъ, смѣло изказани думи? И самия в. „Лупта“, като продължава обясненията, казва: М-ра искаше съ други думи да каже, че изтъкнатото отъ българския сенаторъ не е толкова благоприятно за болшинството, така че, е по-добре, да не се знае то“. Ако респективния

м-ръ, му е неловко, какво остава за партия и правителство. Виждашъ ли, колко сж били прави „З. Д.“ и „Единство“, като сж водили смѣло борбата по въпроса за селскитъ български училища въ окръга, а ти, като селски кметъ, националъ църанистъ, мислѣше, че всички около тия вестници, ако не ги обѣсятъ, то поне ще ги изпѣдятъ задъ граница, като открито го разправяше. Повтарямъ: Правдиви и смѣли думи каза най-после бай ти Цонко, само че тѣ мязатъ на тия, които калѣпсѣза казалъ, като се върналъ въ село и се качилъ на боклука, отправяйки се къмъ града: „Сенъ калѣпсѣсн!“ — и му олекнало на душата. Вѣрно е, че провиниането на бай ти Цонко не е било толкозъ силно,

както това на жалѣнсизина, защото даже сенаторитъ не го чули въ сжщата зала и го подканили да вика по-високо. Горкиятъ Цонко, колко ли му сж треперили краката и си е дърпалъ братата до като ги изкаже тия думи! Пъкъ и прочелъ не прочелъ въ Сената на 13 т. м. декларацията и хопъ право на трена за Добричъ, за да предаде речъта си, и узнае какво е казалъ. А какво трѣбваше той да направи? Трѣбваше да разбере, че никой отъ ромѣйскитъ вестници нѣма да възпроизведе дословно декларацията му — а това е най-важното — и да остане въ Букурещъ, да отиде при тая, оная редакция, да понамажи малко колелетата на машинитъ тамъ и да излѣзе тя на първитъ страници на нѣкой еженевенъ вестникъ, ама нали му се свидятъ паритъ на бай ти Цонко? Трѣбваше да заобиколи и нѣкои общественици, вестникари, по независими, и да предизвика цѣли уводни статии въ вестницитъ по въпроса. Да имъ спомни миналото да имъ докаже каква роля е играла близката граница тукъ и че тя трѣбва да се направи крепостъ, обаче, не съ случайно доведени тукъ, а съ такива отъ мѣстното население, третирано правдиво, а не оgrabвано и то съ закони, въ съставянето на които е взелъ участие и бай ти Цонко. Трѣбваше да позабиколи той нѣкои представители на чуждата преса, чрезъ които да предизвика появяването и въ чуждия печатъ на тая декларация, като протестъ на населението отъ тоя край отъ български и турски произходъ. Кажй му бе, Цонко, да се върне пакъ въ Букурещъ веднага и да направи това: той мисли че като му се напечати декларацията въ нашитъ вестници и като я узнаемъ, ще му простимъ грѣховетъ около българското културно общество въ Добричъ. затова е прибързалъ да дойде и да я напечата. Горко се е лгълъ той въ това“.

Така че, бай Цонко, моля ти се, върни се по-скоро въ Букурещъ послушай разумнитъ съвети на бай си Митя и митъ, а пъкъ за смѣкчаване прегрѣшенията ти въ Б. К. О. въ Добричъ, тогава ще имамъ куражъ да говоря, но не и за оправдаване, ако преди събраниято въ недѣля 21 декемврий т.г. се отчетешъ и то безпотрѣшно. Сжщо те моля — това каза пакъ бай Митю: — „Ако втори пътъ преди отеглянето имъ отъ властъ той, или бай ти Матей Стефановъ, или оня де, много храбрый Христо Стефановъ — взематъ думата, да не говорятъ подъ коса си, ами залата да трепери отъ гласа имъ. Ама где такъвъ куражъ въ тѣхъ! Тѣй да се провинатъ, чакъ нене имъ Мариу въ

„ВСТУ“

— Научаваме се, че заинтересувани лица сж ходили по кръчми и кафенета да разправятъ за злоупотребления чрезъ доставки и търгове, станали за смѣтка на Б. К. О. За да не останатъ гражданитъ подъ впечатлението на тия интриги поставятъ се на разположение на всѣки гражданинъ всички книжа, регистри и оправдателни документи въ кой да е часъ отъ днесъ до откриването на общото събрание, чрезъ касиера на обществото г-нъ Д. Смоковъ. Всѣки може да прегледа документитъ и се увърѣи въ истината, и постави на съответното мѣсто лжжцитъ.

— По новия законъ за съкращението на училищата въ кралството, мжжката гимназия отъ Тутраканъ била закрыта.

— Въ близкото колони-стко селище, Петия, жителтъ Георге Попа е падналъ въ кладенеца — 30 м. дълбокъ. Той билъ изкаранъ полумъртъвъ.

— По улица „Ласкаръ Катаржиу“ следствие джъдовната вода се отворили голѣми ями, въ които, при липсата на свѣтина, въ каквато тъмнина тѣне тая улица, представляватъ голѣма опасностъ за гражданитъ живущи въ тоя край.

Общинскитъ власти да взематъ нужнитъ мѣрки.

— Съгласно разпореждането на мѣстното общинско управление отъ 15 т. м. добиването на естественъ ледъ отъ блатъ, гьолджюци, рѣки и пр. ще става съ предварителното разрешение на хигиеничния съветъ.

За провинилитъ се предвиждатъ отъ 2—10.000 лей глоба.

— Дирекцията на Българското първоначално училище въ гр. Добричъ, изказва горещата си благодарностъ на обушарски еснафъ за дарениѣ, по-случай патрония си празникъ — св. Спирдонъ — 18 чифта обуца за беднитъ ученици отъ училището.

Жестътъ на обушарския еснафъ заслужава пълна пѣдражаемость.

— Въ последно време цената на хлѣба, второ качество, е повишена съ единъ лей.

— Преди нѣколко дена новодошлитъ колонисти на Баиръ Баши — Балчишко,

Виена да ги чуе и Ваида Воеводъ задъ Карпатитъ.

ТВОЙ ЦОНЮ

Съобщено ми по телефона за да го предамъ по принадлежностъ.

Т. ТОШЕВЪ

НА КЖДЕ, ГОСПОДИ?

Всѣкога сме биле за най-строгъ контролъ надъ обществената пара. Нѣщо повече, съ упоритостъ на фанатикъ сме подѣржали, за злоупотребителитъ да се прилагатъ не само морални санкции, не само прикачанието на позорния стѣлбъ, но и строгитъ санкции на закона.

И ако нѣкога сме отивали далечъ въ порицанието си, това се е дължало изключително на стремежа ни за изкоренение на търгашитъ съ общитъ ни интереси.

И когато се донесе до знанието, ни че по отношение на известната въ града ни постройка, имало нередовности, наложихме да се даде правото на всѣки членъ на Б. К. О. да провѣри отъ началото до край оправдателнитъ книжа и ако намѣри сантимъ не на мѣсто употребенъ общественото мнение въ тоя случай има правото да си каже своята тежка дума.

В-къ „Единство“ е билъ и

ще бжде най-отявленъ приятелъ на истината, независимо кому и за какво служи тя.

Понякога истината жули но такава си е тя.

Ако такава е било нашето поведение, то се чудимъ и маемъ при новата поява на спрелия „Добруджански Куриеръ“.

При наличността на общо българския в-къ „Единство“, въ който по българскитъ работи може да пише абсолютно всѣки единъ българинъ, каква необходимостъ е продикувала жертвитъ по издаването му?

Ние не я виждаме и мислимъ че никой разуменъ българинъ не може да я оправдае.

Всѣва се разколъ, открива се бездна, подготвятъ се крамоли.

Излагайки тия мисли, ние се обръщаме къмъ съвестта на добруджанскитъ българинъ съ горестъ поставяме тежкия въпросъ:

— „Не се ли грѣши пакъ?“

Хр. Л. Капитановъ

НАПУСТО

Единъ денъ преди съставянето общото събрание на Б. К. О., като отъ невиделица виждаме да подига тежкия надгробенъ камѣкъ на своитъ прегрѣшения нѣвгашния „Добруджански Куриеръ“, безъ

за това да има хаберъ неговия станалъ жертва директоръ, сега вече подъ откритата и анонимна редакция на г-да Енчо Николовъ, Тиню Приховъ и Филипъ Мариновъ. И то защо? За да напише Т. Приховъ своето „гениално“ стихотворение и безсолна статия съ които моли милостъ отъ гражданството да не го забравя, че и той има дебелъ грѣбъ, на който може да се стовари общественъ кръстъ.

Енчо Николовъ не смѣ дори да се подпише, а смѣта че може да мине за „група граждани“, и подъ този подписъ пише дълги осуквания съ които иска да даде мнение какъвъ трѣбва да бжда общественикътъ, когото ще избера въ утре.

Защо не вземе за теркъ себе си? Защото се знае на колко събрания е билъ и какъ-

во е направилъ тамъ. И като такъвъ излиза съ вестникъ да зове обществената съвестъ.

Може би сжщо въ това си качество заедно съ нѣколко други другари обикаля изъ кръчми да стѣкмява листи въ които освенъ своитъ другари слага и сжщински „другари“.

Защо сж тия сълзи за милостъ, откъде това дебелочие да смѣтатъ другитъ за натрапници. Нима забравиха колко гласа получиа презъ априлъ 1929 г.? Не сж ли тѣхнитъ другари, които по милостъ се вмѣкнаха като Троянския конъ въ крепостъта на българското културно дѣло за да я рушатъ отъ вътрѣ? Защо тогазъ не имъ става добре че изгубили безъ да искатъ мѣстата си, че била взета на сериозно тѣхната шега?

Не съ лжжа, господа. Не бѣгайте отъ истината, не заблуждавайте предварително ко въ събраниято утре ще се каже самата истина, доказана съ документи. Следъ това ще има думата гражданството.

Нѣвѣстникъ

които се бѣха настанили на бордеи, масово манифестирали въ града и искали удобни жилища, тѣй като въ сегашнитъ имъ бордей е невъзможно прѣкарването на зимата.

— Въ недѣля, на 21 т. м. както се съобщи е на дневенъ редъ избора на управителното тѣло и контролна комисиия при Б. К. О.

Дължимъ да съобщимъ, че гласоподаването ще продължи цѣлия следъ обѣдъ до 6 ч., така че всички членове на обществото ще иматъ физическата възможностъ да гласуватъ.

Налага се дългъ на всѣки членъ на д-вото да подаде своя гласъ.

— Изборниятъ брой на „Годишникътъ“ „Добр. Куриеръ“ снощи се кор-

гираше въ берария Да-

ковъ. Липсващиятъ му „Лаленъ“ директоръ, чийто име стърчи на горното коше на вестника, ако бѣше видѣлъ, че „неговия“ вестникъ се корегира при чаша бира и цуйка, навѣрно би грабналъ своята „На-столна книга“ и избѣгалъ, гдето очи му видятъ.

Тайната около излизането на Д. Н. се скрои въ кръчма! Тайна!

ОБЯВА

Съобщавамъ, че ПРИМѢСТИХЪ магазина си на ул. „Пр. Мирча“ № 32 — до ханъ Чамурлийски кждето продължавмъ разпродажбата на манифактурни стоки при цѣни извънредно намалени.

Еню Юрдановъ

654

10—9